

95.

BASINA KAMUOYUNA ...

15 TEMMUZ DARBESİ SONRASI HUKUK ARAYIŞI SEYRİ İÇİN DEVLETİN NOLURSA OLSUN DARBE DE OLSA SEL DE OLSA DEPREM DE OLSA mağduriyet HALİNDE YARALARI SARMAK MAĞDURİYETİ GİDERMEK KONUSUNDA SORUMLULUĞU ARAŞTIRILMALI VE HALKA TAVSİYELERDE BULUNULMLI İDİ.. İŞTE BİZ BUNA BİRAZ ÇALIŞTIK ....

Kamu zararı nedir?

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve kontrol Kanununun 71. maddesinde Kamu zararı; "Mevzuata aykırı karar, işlem, eylem veya ihmal sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunmasıdır" şeklinde tanımlanmıştır.

5018 sayılı Kanuna göre kamu görevlileri; kamu kaynaklarının etkili, ekonomik, verimli ve hukuka uygun olarak elde edilmesinden, yönetilmesinden, kullanılmasından, korunmasından, kötüye kullanılmaması ve her an hizmete hazır bulundurulması için gerekli önlemlerin alınmasından sorumludurlar.

Rücu hakkı nedir?

Bir kimsenin alacaklısına ödediği şeyi diğer birinden istemeye hakkı olması durumuna rücu hakkı denmektedir.

ANAYASA 40/3

Kişinin, resmî görevliler tarafından vaki haksız işlemler sonucu uğradığı zarar da, kanuna göre, Devletçe tazmin edilir.

Devletin sorumlu olan ilgili görevliye rücu hakkı saklıdır.

657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNU 13/1

Kişiler kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı bu görevleri yerine getiren personel aleyhine değil, ilgili kurum aleyhine dava açarlar.

Kurumun, genel hükümlere göre sorumlu personele rücu hakkı saklıdır.

657 sayılı Kanununun 13. maddesi uyarınca 27.6.1983 tarihli ve 83/6510 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Devlete ve Kişilere Memurlarca Verilen Zararların Nevi ve Miktarlarının Tespiti, Takibi, Amirlerinin Sorumlulukları, Yapılacak Diğer İşlemler Hakkında Yönetmelik yayımlanmıştır.

Akabinde 24.12.2003 tarih ve 25326 sayılı Resmi gazetede 5018 Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu yayımlanmıştır. Bu kanununun 71. maddesine dayanılarak hazırlanan ve 19.10.2006 tarih ve 26324 sayılı Resmi gazetede yayımlanan Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmelik çıkarılmıştır.

Bu mevzuatlara rağmen Rücu hakkı pek uygulanmamıştır.

Yakın zamanda yapılan bir düzenleme ile idarenin kamu görevlisine rücu etmesinin öneminin daha da arttığı belirtilebilir.

Şöyle ki; İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda (İYUK) 21.02.2014 tarihli ve 6526 sayılı kanunla yapılan değişiklikle kamu görevlisinin "yargı kararını" uygulamaması halinde de ancak idareye karşı dava açılacağı hükme bağlanmıştır. Oysa önceki düzenlemeye göre yargı kararını uygulamayan kamu görevlisine doğrudan doğruya tazminat davası açılabilirdi. Yeni düzenleme ile birlikte görevi ile bağlantılı olmak kaydıyla kusurlu davranışı ile zarara sebebiyet veren bir kamu görevlisine ilişkin tek yaptırım idare tarafından rücu davası yolunun işletilmesi ile sınırlandırılmış görünmektedir.

ANAYASANIN KONUYA İLİŞKİN İKİ HÜKMÜ

T.C Anayasasının 40. maddesinin son fıkrasına göre

"Kişinin, resmi görevliler tarafından vaki haksız işlemler sonucu uğradığı zarar da, kanuna göre, devletçe tazmin edilir. Devletin sorumlu olan ilgili görevliye rücu hakkı saklıdır".

Anayasanın 129. maddesinin 5. fıkrası

"Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir.

İki anayasa hükmü esas itibariyle kamu görevlilerinin işlem ve eylemlerinden doğan hukuki sorumluluğunun öncelikle devlete ait olduğunu vurgulamaktadır. Ancak bu hükümler arasında yakından incelendiğinde önemli olabilecek farklar olduğu anlaşılmaktadır. Bunun için öncelikle bu farkları belirlemeye yönelik bir yaklaşım zorunludur.

Dikkat edilirse 40. maddenin son fıkrasında devletin sorumlu görevliye rücu hakkının "saklı" tutulmasına karşılık 129. maddenin 5. fıkrasında "rücu edilmek kaydıyla" ifadesinin

tercih edilmiş olmasıdır. Bu farklılık nedeniyle rücu davasının açılmasının idarenin takdir

yetkisine bırakılmış olup olmadığı konusunda bir duraksama ortaya çıkmaktadır.

Şöyle ki; anayasadaki bu farklı düzenlemelerin kapsamlarının birbirinden farklı olduğu sonucuna varılabilir.

Sonuç olarak,

memurlar ve diğer kamu görevlilerine idare tarafından rücu edilmesinin zorunlu olmasına karşılık Anayasanın 40. maddesinin kapsamına aldığı resmi görevliler bakımından bunun geçerli

olmadığı kabul edilebilir. Başka bir anlatımla seçilenler ya da askerlik yükümlüleri gibi

kişilerin işlem ve eylemleri sonucu ortaya çıkan zarar idarece tazmin edildikten sonra bu kişilere rücu edip etmemek bakımından idarenin takdir yetkisi olduğu sonucuna varılabilir.

Şu halde dar anlamda kamu görevlisi olmayanların sadece işlemleri nedeniyle doğan zararlar devlet tarafından tazmin edilecektir ve devletin bu kişilere rücu etmesi de 129. maddenin 5. fıkrası idare aleyhine dava açılabilirliğini açık olarak hükme bağlarken 40. maddede "dava" açılmasından bahsedilmemektedir

Sonuç olarak, kamu görevlileri ile diğer resmi görevliler arasında rücu mekanizmasının işletilmesi bakımından farklar olabileceği anlaşılmaktadır. En önemli sayılabilecek fark Anayasada kamu görevlilerine idare tarafından rücu davası açılmasının bir zorunluluk olarak öngörüldüğüne ilişkin bir ifade biçiminin tercih edilmiş olmasıdır. Diğer resmi görevliler bakımından ise idarenin rücu davası açılması konusunda takdir yetkisine sahip olduğu anlaşılmaktadır.

RÜCU MÜESSESESİNİN İŞLETİLMESİNİN ŞARTLARI

1. ZARARIN KAMU GÖREVLİSİNİN YETKİSİNİ KULLANMASININ SONUCUNDA ORTAYA ÇIKMASI

Anayasanın 129. maddesinin 5. fıkrasına göre kamu görevlilerinin kusurlarından doğan zararların idare tarafından tazmin edilebilmesi için bu zararların kamu görevlilerinin

"yetkilerini" kullanırken ortaya çıkması gerekir. Rücu müessesesinin işletilebilmesi ancak

kamu görevlisinin yetkisini kullanmasının sonucunda ortaya çıkan zararlardan idarenin mahkum edilmesi şartına bağlı olduğuna göre "yetki kullanımı" meselesine öncelik verilmelidir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 13. maddesinin 1. fıkrasına göre kişiler, kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı bu görevleri yerine getiren personel aleyhine değil, ilgili kurum aleyhine dava açacaklardır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun kararlarına göre kamu görevlisinin davranışının hizmet kusuru olabilmesi için, "yetki kullanımı" ile "zarar" arasında fonksiyonel bir bağ

olması gerekir. Yüksek Mahkeme, bu bağın varlığı için kamu personelinin yürüttüğü görev

ile "herhangi bir ilişki kurulabilmesini" yeterli görmektedir

Kararlar önemlidir ve şu tespitlerde bulunulabilir:

İdarenin sorumluluğunun olmayacağı alan daraltılmıştır: Çünkü, kamu görevlisinin idarenin sunduğu "olanaklardan" yararlanması dahi idarenin sorumlu olması için yeterli

olabilecek ve idare aleyhine tazminat davası açılacaktır.
Burada üzerinde durulması gereken önemli bir mesele de “yargı kararını” uygulamamanın bir “yetki kullanımı” olup olmadığı ekseninde OLUŞU GİBİ ; “
ÖRNEĞİMİZDE Darabeye kalkışan KAMU GÖREVLİLERİNİN verdiği ölüm, yaralama, maddi hasar gib ve de kalkışmayı bastıran diğer kamu görevlilerinin VERDİĞİ ÖLÜM YARALAMA MADDİ HASAR GİBİ ZARARLANDIRICI FAALİYETLERİN SORUMLULUĞUNDA

Kanaatimizce Anayasanın Hukuk Devleti ilkesine ilişkin 2. maddesi vE 138. maddesinin 4. Fıkrası ÖRNEĞİN

Danıştay’a göre kamu görevlisinin işlem ya da eylemin “idari”liği, ceza yargılamasının sonucunda ortaya çıkacaktır: “...Dava konusu olayda tazmini istenen zarar, kötü muamele sonucu uğranılan zarar olduğuna göre, davacının zararının kötü muamele nedeniyle meydana gelip gelmediğinin, kötü muamele eylemini idarenin personelinin resmi görev ve yetkisini kullanarak gerçekleştirip gerçekleştirmediğinin belirlenmesine bağlıdır.

2. KAMU GÖREVLİSİNİN KUSURUNUN BULUNMASI

Anayasanın 129. maddesinin 5. fıkrasına göre, idarenin kamu görevlisine rücu edebilmesi için kamu görevlisinin zararın meydana gelmesinde kusurunun bulunması gerekir

3. KAMU GÖREVLİSİNE RÜCU EDİLMESİ “ZORUNLULUĞU”

Anayasanın 129. maddesinin 5. fıkrasına göre kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları “kendilerine rücu edilmek kaydıyla” idare aleyhine açılabilir.

Devlet Memurları Kanununun 13. maddesinin 1. fıkrasında ise, genel hükümlere göre sorumlu personele rücu hakkı “saklıdır” ifadesi tercih edilmiştir.

“Kaydıyla” ifadesinden, kamu görevlisine rücu edilmesinin zorunlu olduğu sonucuna varılmak gerekirken,

46 “saklıdır” ifadesi bu konuda idarenin takdir yetkisinin olduğunu göstermektedir. Anayasa, “kamu görevlisi” terimini tercih ederek memurları da hükmün

kapsamı içerisinde gördüğüne göre Devlet Memurları Kanunundaki düzenlemenin Anayasaya aykırı olduğu sonucuna varılmak gerekir.

Danıştayın Devlet Memurları Kanunu hükmünü ihmal ederek Anayasayı esas aldığı ve kamu görevlisine rücu edilmesini zorunlu gördüğü belirtilebilir. Mahkeme, yönetilenlerin idareden kamu görevlisine rücu edilmesinin talep edebileceklerine, talebin reddi halinde ise buna karşı iptal davası açılacağına hükmetmiştir.

SONUÇ

Kamu görevlilerinin hukuki sorumluluğu incelenirken içtihadlar ve öğreti “görev kusuru”, “kişisel kusur”, “salt kişisel kusur”, “hizmetten ayrılabilir kusur” v.b. kavramlar tanımlanmak suretiyle çeşitli ayırımlarda bulunmaktadır. Bu tanımlar ve ayırımlar sonucunda ortaya çıkan yaklaşımlar meseleyi içinden çıkılması oldukça güç bir hale getirmektedir.

Kanaatimizce kamu görevlisi yerine öncelikle idare aleyhine tam yargı davası açılmasının, zararı tazmin edecek maddi güce sahip olduğu tartışmasız olan idarenin muhatap kılınması nedeniyle bireyleri korumaya yönelik bir kural olduğu kabul edilmelidir. Bireyin idare karşısında korunması bakımından bu yaklaşım esas alınarak kamu görevlisi yerine öncelikle idareyi sorumlu tutmaya yönelik bir yaklaşım tercih edilebilir.

Kanaatimizce zarar verici davranışta bulunan kamu görevlisi ile idare arasında “Maddi zararın tazmin edilmesi yanında bazı hallerde ilgili kamu görevlisinin yargılanmasının bireyler bakımından önem taşıyacağı, idarenin bu kamu görevlisine rücu edecek olmasının yeterli olmayacağı, durumlar olabilir. İşte bu nedenle idareyi ya da kamu görevlisini dava etmek bakımından bireylere seçim hakkı tanıyan bir düzenlemenin yapılması gerektiği savunulabilir.

Kamu görevlisine doğrudan dava açılmaması kuralı, özellikle de yargı kararlarının yerine getirilmemesi ile ilgili yeni düzenleme, idarece kamu görevlisine “rücu” edilmesini hukuk devleti ilkesi açısından önemli hale getirmektedir. Rücu mekanizması, bir yönüyle kamu görevlilerini hukuk dışına çıkmamaya yöneltmekte diğer yönüyle de tazminat ödenmesi nedeniyle kamu kasasında oluşan eksilmenin giderilmesini, tekrar topluma dönmesini sağlamaktadır. Tabii bu ancak idarenin rücu mekanizmasını işletmesi halinde mümkün olacaktır. İdareyi bu konuda zorlayıcı yeni hukuksal düzenlemeler yapılması önerilebileceği gibi mevcut hukuksal yapı içerisinde bunun sağlanması, kanaatimizce, rücu ile ilgili davalarda re’sen araştırma ilkesinin geçerli olduğu idari yargının görevli olması ile mümkün olabilir.

HATTA BU YOLDA DANIŞTAYIN – DAHA SONRFA ŞAŞILACAK ŞEKİLDE BÜROKRASİNİN BASKISI İŞLE GERİ ÇEKLMİŞ OLAN - EKTEKİ KARARINI ÖNEMSİYORUM;

BAKINIZ ;

Danıştay 5. Dairesi (esas no 2007 /7369 , karar no 2008 / 3234) rücu ile ilgili olarak Türk idari sistemini derinden etkileyecek tarihi bir karar verdi. Emsal niteliğindeki kararda devlet memurunun kasıt, kusur, ihmâl veya tedbirsizliği sonucu idare bir zarara uğratılmışsa, bu zararın ilgili memur tarafından ödenmesinin idare tarafından istenmemesi halinde vatandaş tarafından talep edilebileceği belirtildi.

olayı kısaca hatırlatmak gerekirse,

Bergama eski Belediye Başkanı Sefa Taşkın ve 9 arkadaşı ile ilgili verilen yargı kararına uyulmaması nedeniyle [Türkiye](#) 30 bin euro ödemeye mahkum etmiş, Hazine, taraflara parayı ödemiş. [Türkiye](#)'yi tazminat ödemeye mahkum ettiren Bergama köylüleri bunun üzerine Ankara 2. İdare Mahkemesi'ne dava açmıştı. Köylüler, 1998 yılından bu yana T.C. Hükümetlerinin Başbakanları ve bakanlarına, Çevre, Orman ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları ve müsteşar yardımcıları, ilgili genel müdür ve yardımcıları, daire müdürü ve imzası bulunan uzmanlarına rücuen ödetilmesini istedi. Mahkeme ise bu talebi reddetti. Davanın temyiz incelemesini yapan Danıştay 5. Dairesi emsala bir karar imza atarak, mahkemenin kararını bozdu.

Danıştay 5. Dairesi'nin bu karara imza atmasına neden olan dava şöyle gelişti:

Bergamalı 10 yurttaş, yargı kararlarının uygulanmaması nedeniyle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruları sonucunda [Türkiye](#) aleyhine hükmedilen toplam 30 bin euro tazminatın Hazine tarafından ödenmesi üzerine, bu tutarın 1998 yılından bu yana T.C. Hükümetlerinin Başbakanları ve bakanlarına, Çevre, Orman ve Sağlık Bakanlığı Müsteşarları ve Müsteşar Yardımcıları, ilgili genel müdür ve yardımcıları, daire müdürü ve imzası bulunan uzmanlarına rücuen ödetilmesi isteğiyle yaptıkları başvurunun reddedilmesi üzerine, işlemin iptali istemiyle dava açtılar.

Ankara 2. İdare Mahkemesi AİHM'in tazminat kararı verdiği, söz konusu tazminatın Dışişleri Bakanlığı Avrupa Konseyi ve İnsan Hakları Genel Müdürlüğü tarafından Hazine adına hak sahiplerine ödendiğini belirterek, miktarın ilgili memurlara rücu edilmesinin yetkili memurların kararına ait olduğunu belirterek iptal davasını ehliyet yönünden reddetti.

Bergama köylülerinin temyiz etmeleri üzerine dava Danıştay 5. Dairesi'nde görüşüldü. Danıştay tarihi bir karara imza attı. Danıştay kararında, devlet memurunun kasıt, kusur, ihmâl veya tedbirsizliği sonucu idare bir zarara uğratılmışsa, bu zararın ilgili memur tarafından ödenmesi temel bir kural olduğunun altını çizdi. Bu konuda tek açık düzenlemenin ise, kamu görevlisinin kişisel kusurunun belirgin bir biçimde ortaya çıktığı işkence ya da zalimane, gayri insani veya haysiyet kırıcı muamele suçları nedeniyle hükmedilen tazminatlarda sorumlu personel rücu edilmesi konusuna ilişkin bulunduğu işaret eden kararda, tazminatın ödenmesinden sonra sorumlu personele rücu edilmesinin hukuk devleti ve hukukun üstünlüğü ilkesinin bir gereği olduğunu kaydetti.

Kararda şöyle denildi: "Rücu kurumunun işletilmesi, kamu görevlisinin kişisel

kusurunun doğurduğu zararların yine kendisi tarafından karşılanmasını ve yargı kararının uygulanmaması ya da etkisiz bırakılması gibi hukuka aykırı eylem ve işlemlerden titizlikle kaçınılmasını amaçlar.

Rücu mekanizmasının işletilmesi, kamu kurumunun yetkileri arasında bulunmakla birlikte, idarenin bunu kendiliğinden yapmadığı durumlarda, yurttaşların bunu sağlamak amacıyla idareye başvurularına bir engel bulunmamaktadır. Kamu hizmeti görevlilerinin kişisel kusurundan kaynaklanan zararın karşılığı olarak ulusal ya da uluslararası bir mahkemece hükmedilen tazminat devlet tarafından zarara uğrayan kişiye ödendikten sonra ilgili kamu kurumu tarafından sorumlu personele rücu edilmemesi, bu yükün toplum üzerinde bırakılması anlamına geleceğinden, her yurttaş ve özellikle kamu görevlilerinin kişisel kusuru nedeniyle zarara uğrayıp yargısal süreci başlatmış olan yurttaşlar, ilgili personele rücu edilmesini sağlamak amacıyla idareye başvurabilir ve bu başvurularının reddi üzerine de dava açma hakkını kullanabilirler. Kamu hizmeti görevlilerinin hukuka aykırı eylem ve işlemlerinden ve kendi kusurlarından doğan zararı toplum ödemek zorunda değildir."

Kararda, "Kamu hizmeti görevlilerinin kişisel kusurundan kaynaklanan zararın karşılığı olarak ulusal ya da uluslararası bir Mahkemece hükmedilen tazminat devlet tarafından zarara uğrayan kişiye ödendikten sonra ilgili kamu kurumu tarafından sorumlu personele rücu edilmemesi, bu yükün toplum üzerinde bırakılması anlamına geleceğinden, her yurttaş ve özellikle kamu görevlilerinin kişisel kusuru nedeniyle zarara uğrayıp yargısal süreci başlatmış olan yurttaşlar, ilgili personele rücu edilmesini sağlamak amacıyla idareye başvurabilir ve bu başvurularının reddi üzerine de dava açma hakkını kullanabilirler. Kamu hizmeti görevlilerinin hukuka aykırı eylem ve işlemlerinden ve kendi kusurlarından doğan zararı toplum ödemek zorunda değildir" denildi.

Danıştay'ın kararının önemi bu noktada ortaya çıkmaktadır. Danıştay, rücu mekanizmasının en yüksek düzeydeki devlet görevlileri için de işletilmesinin önünü açmıştır. Yasama dokunulmazlığı da bu alanda geçerli değildir. Merak edilen şudur ; acaba devlet görevlileri, hukuku tanıyacak işin ucu kendi ceplerine dayanınca, acaba, akıllarını başlarına toplayacaklar mıdır?

Bergama altın madeni olayında ise bu konu ile ilgili "**gelişim**" şudur: Ortada apaçık bir yargı kararı varken, bu kararın gereğini yerine getirecek olan yetkililer ısmarlama raporlarla, tavsiyelerle, talimatlarla, "**gizli**" genelgelerle (29.3.2002 tarihli "**prensip kararı**" gizli olduğu gerekçesiyle uzun süre açıklanmamıştır) madenin işletilmesine devam edilmesini teşvik ederler. Hatta yeni ruhsatlar verip hukukla alay edersesine açılış törenlerine katılırlar. Bunun üzerine izni iptal ettiren Bergamalılar, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvururlar. Yargı kararının uygulanmamasından şikâyetçi olurlar. Bu mahkeme yargı kararının uygulanmamasının adil yargılanma hakkının parçası olduğuna hükmederek Türkiye'yi tazminata mahkûm eder. Üç ayrı kararda tazminat ödenmesi hükme bağlanır.

Ortada bir sorun vardır: Devletçe ödenecek bu tazminatlar kimin sırtına yüklenecektir? Mahkeme kararının gereğini yerine getirmeyenler, madeni kapatmayanlar isim isim bellidir. Ama uluslararası hukuka göre bu tazminatı Hazine ödeyecektir. Kısaca, on beş-yirmi kamu görevlisinin hukuk tanımazlığının yol açtığı zararı, yetmiş milyon kişi ödemiş olacaktır. İşin en tuhaf tarafı da, davacılar bu ülkenin vergi ödeyen yurttaşları olduğuna ve Hazine bu vergilerle oluşturulduğuna göre, kendi kendilerine tazminat ödemiş olmaktadır.

Bunun üzerine Bergamalı davacılar, kusuru bulunan kamu görevlilerine tazminat için rücu edilmesini; yani Hazine'nin ödediği paranın, kararı uygulamayan hukuk tanımaz kamu görevlilerinden geri alınmasını isterler. Ama bu talepleri kabul görmez. Sonuçta konu tekrar yargıya intikal eder.

İşte, Danıştay Beşinci Dairesi'nin 3.6.2008 tarihli 3234 sayılı kararı, bu konu ile ilgili **yeni bir içtihat**tır. Yüksek Mahkeme bu kararda **“yargı kararını uygulamama eyleminin idare adına yetki kullanan kamu görevlilerinin kişisel kusurundan doğduğuna ve kamu görevlilerinin kusurlarından doğan bu zararın toplum tarafından ödenemeyeceğine”** hükmetmiştir. Bu karar kesinleştiğinde, öncelikle dava konusu olan meblağ kusurlu kamu görevlilerinden geri alınacak, sonra da uygulanmayan diğer kararlardan doğan zarara sıra gelecektir.

Türkiye ne yazık ki, yargı kararlarının uygulanmamasına öteden beri **“alışık”** bir ülkedir. Siyasi iktidarlar özellikle kamu hukukuna ilişkin yargı kararlarını kendilerine yönelik tehdit olarak algılamışlardır. Bergama altın madeni davasında ise bu tavır görülmedik boyutlara ulaşmıştır. Gerçekten ilk günden beri altın madeninin işletilebilmesi için hükümetler (o günden beri beş hükümet değişmiş, ama tavır aynı kalmıştır) **“akla ziyan”** çabalarla, önlerine çıkan hukuk kurallarını çiğneyerek, karşılıklarına çıkan herkesi düşman belleyerek tuhaf bir kararlılık içine girmişlerdir. Bu **“kararlılığın”** madenci şirketlerin gücü ve devlet görevlileri ile girdikleri ilişki biçimlerinden başka bir açıklaması olabilir mi?

Bergama Davası hakkında verilen Danıştay kararı ile gelen rücu kavramı her ne kadar sonradan Danıştayca geri çekilmiş içtihattan vazgeçilmiş pörsümüş ise de şimdilerde ise darbe ile gündemde.

CHP Mersin Milletvekili Prof. Dr. Aytuğ Atıcı, kara para aklanmasına zemin hazırlayan yasa teklifinin görüşmeleri sırasında, Maliye Bakanı'na, “Darbe sırasında oluşan mali zararların, darbeye fiilen katılanlar dışında, yardım ve yataklık eden yöneticilerden de tahsil edilip edilmeyeceğini” sordu mesela .

TBMM tutanaklarına yansıyan soru cevap şöyle gerçekleşti:

Sayın Bakan, bu darbe girişiminin ülkemize maddi yükü konusunda çeşitli spekülasyonlar var. Sizin bu konuda bir bilginiz var mı? Bu maddi yük ne kadardır? Bu maddi yükün darbenin oluşumuna kolaylık sağlayan, darbenin oluşumuna yol yapan, taşlarını döşeyen insanlara rücu etmesi konusunda da yani onlara yansması konusunda da bir çalışmanız olacak mı?

Maliye Bakanı; "...biliyorsunuz, mevcut mevzuatımızda herhangi bir kamu görevlisi yapmış olduğu fiiller nedeniyle gerek kamuya gerekse şahıslara vermiş olduğu zararlardan dolayı sorumludur. İlgili kamu birimleri mevzuat çerçevesinde oluşturulan, meydana gelen zararı tespit ettikten sonra kişiye bu zararların ödettilmesi noktasında rücu edebilmektedir. Bunu da ifade etmek isterim."

Prof. Dr. Aytuğ Atıcı; Buradan çıkan sonuç, "Darbeye fiilen katılan, şiddet için emir veren, emri uygulayan, silah, uçak bomba kullanan, zor kullanan ve tehdit edenlerin yarattığı zararların yanında, zarar verenlerin darbeye cüret edecek kadar güçlenmelerine yol açan kararlara imza atan yöneticilerin de mali zararlardan sorumlu tutulması gerektiridir." Diyerek bu konunun takipçisi olmaya devam edeceğini söyledi.

Şimdi akıllarda yer eden soru şudur!

Acaba devlet görevlileri, hukuku tanıyacak , ipin ucu kendilerine dokununca, akıllarını başlarına toplayacaklar mıdır ...

Veee mağdurlar hak aramasını bilecek ve kalkışacaklardır ?

Senih Özay Avukat Stj. Av. Ahu Tahmilci